

Sygn. akt I C 45/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Rafał Kucharzyk
Protokolant:	protokolant sądowy Aneta Rzepka

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2016 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa J. R.

przeciwko B. Ł.

o zapłatę

I. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Wadowicach VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Suchej Beskidzkiej z dnia 24 marca 2014 roku, sygn. akt VI C 488/13 w zakresie punktu I, III i IV;

II. zasądza od pozwanego B. Ł. na rzecz powódki J. R. kwotę 897,51 zł (osiemset dziewięćdziesiąt siedem 51/100 złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 16 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

III. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

IV. zasądza od powódki J. R. na rzecz pozwanego B. Ł. kwotę 34,31 zł (trzydzieści cztery 31/100 złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 45/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 21 października 2016 roku

Pozwem z dnia 15.07.2013 r. (k. 2) powódka J. R., reprezentowana przez pełnomocnika adw. W. K. (pełnomocnictwo k. 5), wniosła o zasądzenie od pozwanego B. Ł. kwoty 2.061 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 listopada 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, jak również o nakazanie pozwanemu wydania zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w (...) w J. (formularz ZUS Rp-7).

Na uzasadnienie żądania (k. 2-4) powódka podała, że była zatrudniona w (...) w J. od 16.07.1979 r. Umowa o pracę została przez S. wypowiedziana w czerwcu 2008 r., a wypowiedzenie to zostało wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 23 kwietnia 2009 r., sygn. akt VI Pa 32/09 uznane za bezskuteczne. Wskazała, iż na skutek postawienia S. w stan likwidacji przyznano jej odszkodowanie. Następnie prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie z dnia 30 maja 2012 r., sygn. akt IV P 892/10/N, nakazano S. w likwidacji zapłatę kwot 897,51 zł oraz 69,14 zł wraz z kosztami procesu w kwocie 1.095 zł, co łącznie stanowi sumę dochodzoną pozwem, tj. 2.061 zł. Nadto nakazano stronie pozwanej reprezentowanej przez likwidatora B. Ł. wydanie powódce zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w zlikwidowanej spółdzielni (formularz ZUS Rp-7), czego do chwili

obecnej pozwany nie wykonał. Powódka jednocześnie podała, że pozwany był likwidatorem S. od 16.10.2008 r., a (...) w J. została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego postanowieniem Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie z dnia 27 marca 2013 r. Powódka wskazała, że stosownie do art. 125 § 1 Prawa spółdzielczego roszczenia ze stosunku pracy są zaspokajane na drugim miejscu po kosztach likwidacji, a przed zobowiązaniami podatkowymi. Ze sprawozdania likwidatora wynika natomiast, że pozwany miał wystarczające środki do złożenia do depozytu kwoty spornej zgodnie z art. 125 § 2 Prawa spółdzielczego. W toku postępowania likwidacyjnego występowała do likwidatora oraz do Inspekcji Pracy w celu interwencji u pozwanego jako likwidatora o zaspokojenie jej roszczeń wynikających z umowy o pracę, w szczególności wydania zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. Jako podstawę swojego roszczenia powódka wskazała art. 128 § 1 Prawa spółdzielczego, który pozwany jej zdaniem jako likwidator naruszył. Nie dopełnił on bowiem swoich ustawowych obowiązków i przedwcześnie zakończył postępowanie likwidacyjne. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie poinformował czy jej roszczenie zabezpieczone zostało przez złożenie do depozytu żądanej należności, jak również nie wykonał zobowiązania wynikającego z wyroku z dnia 30 maja 2012 r. Odsetek powódka dochodziła od daty uprawomocnienia się wyroku w sprawie do sygn. akt IV P 892/10/N.

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 marca 2014 roku wydanym do sygn. akt VI C 488/13, tutejszy Sąd uwzględnił powództwo w zakresie żądania zapłaty natomiast oddalił co do żądania nakazania pozwanemu wydania zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w (...) w J. (formularz ZUS Rp-7). Nadto zasądzono koszty i nadano wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwany wniósł od przedmiotowego wyroku sprzeciw (potraktowany jako sprzeciw w zakresie pkt I, III i IV wyroku, gdyż w zakresie oddalenia powództwa sprzeciw nie przysługiwał, zatem w tej części [pkt II wyroku] – wobec jego niezaskarżenia – się uprawomocnił). W sprzeciwie od wyroku zaocznego (pismo z dnia 07.04.2014 r., k. 46) pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika adw. K. S. (pełnomocnictwo k. 49), wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu (k. 46/2-48/2) pozwany przyznał, że powódka była zatrudniona w (...) w okresie wskazanym przez nią w pozwie, a umowa została wypowiedziana w czerwcu 2008 r. i następnie na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 23 kwietnia 2009 r., sygn. VI Pa 32/09, wypowiedzenie zostało uznane za bezskuteczne. Na skutek jednak postawienia S. w stan likwidacji przyznano powódce odszkodowanie. Wskazał, że został on powołany na likwidatora (...) uchwałą nr 1 z dnia 17 października 2008 r., zatem nie on dokonał powódce wypowiedzenia umowy o pracę, ale (...). Jako likwidator wypłacił powódce zasądzone odszkodowanie, gdyż wymagalna należność została wyegzekwowana w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika przy Sądzie Rejonowym w Suchej Beskidzkiej T. A. w sprawie do sygn. akt Km 451/09. Zaprzeczył, aby wyrządził powódce szkodę przez niedopełnienie swoich ustawowych obowiązków. Wskazał, że faktem jest, iż powódka złożyła w Sądzie Rejonowym w Wadowicach pozew przeciwko (...) w likwidacji, zarejestrowany pod sygn. akt IV P 67/09. Nie wie on natomiast jakie było żądanie pozwu, gdyż go nie otrzymał. O roszczeniu powódki dowiedział się dopiero z pisma z dnia 20.06.2009 r., z którego wynikało, że ta żąda od (...) w likwidacji kwoty 40.378 zł. On jako likwidator w dniu 15.06.2009 r. przedłożył sprawozdanie finansowe likwidatora z którego wynika, że likwidacja została zakończona na poziomie 1,20 zł oraz dokonano pełnej archiwizacji dokumentów (...) w likwidacji. Walne Zgromadzenie (...) w likwidacji w trakcie obrad w dniu 15.06.2009 r. podjęło uchwałę o zamknięciu likwidacji S. i zobowiązało likwidatora do dokonania czynności wykreślenia (...) z KRS zgodnie z art. 126 § 3 ustawy Prawo spółdzielcze. Wskazał, że w związku z powyższym w momencie, w którym dowiedział się o wytoczonym przed Sądem Rejonowym w Wadowicach powództwie, nie posiadał już środków finansowych koniecznych do złożenia w depozycie sądowym, gdyż likwidacja została już zakończona i jedynym obowiązkiem jaki na pozwanym jako likwidatorze spoczywał było złożenie do KRS wniosku o wykreślenie S. z rejestru. Podał, że nie posiadał także dokumentów umożliwiających wydanie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, gdyż archiwizacja dokumentacji została już przeprowadzona.

W dalszej kolejności podniósł, że całkowicie bezzasadne są zarzuty powódki dotyczące nieprawidłowej kolejności zaspokajania przez niego jako likwidatora wierzycieli spółdzielni. Powódka wybiórczo wskazuje kwoty pieniężne wynikające ze sprawozdania finansowego likwidatora, nie odnosząc ich w żaden sposób do przebiegu likwidacji w

rzeczywistości, a przede wszystkim czasu, w którym jej żądanie zostało zgłoszone. Powódka nie wskazała również dowodów pozwalających na przyjęcie, że postępowanie likwidacyjne zostało zakończone przedwcześnie, a to na niej, poza wykazaniem istnienia szkody i związku przyczynowego między jej powstaniem, a działaniem sprawcy, spoczywał ciężar dowodu, iż szkoda została wyrządzona z winy osoby pociąganej do odpowiedzialności.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, iż:

Powódka J. R. pozostawała w zatrudnieniu Spółdzielni Pracy (...) w J. od dnia 16.07.1979 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2009 r., sygn. akt VI Pa 32/09, Sąd Okręgowy w Krakowie zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 28 listopada 2008 r., sygn. akt IV P 94/08, w ten sposób, że zasądził od (...) w likwidacji w J. na rzecz powódki kwotę 3.404,28 zł tytułem odszkodowania oraz 150 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego w Wadowicach o sygn. IV P 94/08: wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 23 kwietnia 2009 r., sygn. akt VI Pa 32/09 (k. 124).

Kwota ta została powódce zapłacona.

Dowód: zeznania powódki (k. 147/2 czas nagrania: 00:06:51), cz. zeznania pozwanego (k. 147/2, czas nagrania: 00:14:53).

W dniu 07.10.2008 r. powódka skierowała do Sądu Rejonowego w Wadowicach pozew przeciwko Spółdzielni Pracy (...) w J., zarejestrowany pod sygn. akt IV P 137/08, wnosząc pierwotnie o zasądzenie od Spółdzielni Pracy (...) w J. w likwidacji kwoty 10.387 zł oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazała, że kwota ta stanowi należność z tytułu zaniżonego wynagrodzenia za okres od 1 lutego do 30 września 2008 r. w wysokości 8.762 zł oraz nadpłaty na fundusz udziałowy w kwocie 1.616 zł wynikającej z niezgodności ze statutem, który przewiduje wysokość udziałów jako trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedni. Pismem z dnia 20.10.2008 r. powódka rozszerzyła żądanie i wniosła o zasądzenie od (...) w J. kwoty 36.000 zł z ustawowymi odsetkami od terminu wypłaty wynagrodzeń miesięcznych poczynawszy od 10 stycznia 2004 r. do dnia zapłaty.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: pismo procesowe powódki (k. 3), pozew (k. 9).

W dniu 07.11.2008 r. na rozprawie w Sądzie Rejonowym w Wadowicach za pozwaną S. stawił się jej likwidator - B. Ł., któremu doręczono odpis pisma procesowego powódki z dnia 07.10.2008 r.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: protokół rozprawy z dnia 7 listopada 2008 r. (k. 11).

W piśmie z dnia 14.11.2008 r. likwidator S. - pozwany w niniejszej sprawie B. Ł. - wniósł o oddalenie owego powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia ze stosunku pracy za okres od 2004 roku do września 2005 roku oraz wskazał, że powódka składa podwójne roszczenie o wypłatę wynagrodzenia za okres od stycznia 2004 r. do dnia zapłaty oraz od 1 lutego 2008 r. do 30 września 2008 r. Oświadczył ponadto (na rozprawie w dniu 21.11.2008 r.), że uznaje żądanie roszczenia łącznie co do kwoty 3.817,09 zł, stanowiącego część zaległego wynagrodzenia za sierpień 2008 r. w kwocie 580,73 zł i wrzesień – 875,29 zł oraz odprawę w wysokości 2 361,05 zł.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: odpowiedź na pozew (k. 13), protokół rozprawy z dnia 21 listopada 2008 r. (k. 21-21/2).

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2008 r., sygn. akt IV P 137/08, Sąd Rejonowy w Wadowicach oddalił powództwo w całości.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: wyrok Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 22 grudnia 2008 r., sygn. akt IV P 137/08 (k. 33).

Na skutek apelacji powódki od powyższego wyroku, Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2009 r., sygn. akt VI Pa 67/09, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Sądowi Pracy w Wadowicach.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 kwietnia 2009 r., sygn. akt VI Pa 67/09 (k. 60).

Pismem z dnia 20.06.2009 r. powódka po raz kolejny dokonała sprecyzowania żądania pozwu wskazując, że roszczenie z tytułu wynagrodzenia za pracę wynosi 8.762 zł, a ponadto należy się jej kwota 1.616 zł, która została nienależnie potrącona na fundusz udziałowy oraz kwota 30 000 zł z tytułu odszkodowania z powodu dyskryminacji w zakresie równego traktowania spółdzielcy, a zarazem pracownika.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: pismo procesowe powódki z dnia 20 czerwca 2009 r. (k. 71).

Pismem z dnia 20.07.2009 r. powódka rozszerzyła roszczenie o wyrównanie wynagrodzenia za pracę za okres do stycznia 2009 r., tj. o kwotę 3 285,00 zł.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: pismo procesowe powódki z dnia 20 lipca 2009 r. (k. 75).

W piśmie z dnia 24.07.2009 r. likwidator S. informował Sąd między innymi, iż nie został ustanowiony depozyt na zabezpieczenie należności spornych, ponieważ w trakcie zaspakajania wierzytelności innych, w których między innymi ustanawia się depozyt należności spornych, zabrakło pieniędzy, a należność sporna J. R. była do zaspokojenia w ostatniej kolejności; brak funduszy na ustanowienie depozytu został jednoznacznie wykazany w bilansie S..

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: pismo z dnia 24 lipca 2009 r. (k. 86).

Pismem z dnia 24.11.2009 r. powódka dodatkowo wniosła o nakazanie (...) wydania zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku ZUS Rp-7 oraz wydania zaświadczenia stwierdzającego wypłacenie powódce dodatku z tytułu wykonywania pracy w warunkach szkodliwych w okresie od 1979 r. do 31 grudnia 1996 r.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: pismo z dnia 24 listopada 2009 r. (k. 101).

Od dnia 07.07.2010 r. sprawa została przekazana do prowadzenia przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: przydział sprawy z dnia 07.07.2010 r. (k. 130).

Pismem z dnia 12.10.2010 r. powódka sprecyzowała po raz kolejny żądanie pozwu i wniosła między innymi o zasądzenie kwoty 10.470,54 zł (tytułem nieprawidłowo wyliczonego wynagrodzenia), kwoty 3.085 zł (tytułem odprawy) oraz kwoty 1.391 zł jako nienależnie potrąconej na fundusz udziałowy.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: pismo z dnia 12 października 2010 r. (k. 157).

Na rozprawie w dniu 25 marca 2011 r. powódka ostatecznie sprecyzowała swoje żądanie wskazując, że domaga się:

- kwoty 10.470,54 zł z tytułu wyrównania wynagrodzenia za okres od 1 lutego 2008 r. do 31 grudnia 2008 r. z odsetkami;
- kwoty 3.085,45 zł z tytułu wyrównania odprawy, która została jej wypłacona w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy;
- kwoty 1.391 zł brutto z tytułu dokonanego niesłusznie i niezgodnie ze statutem potrącenia z wynagrodzenia na udziały;
- kwoty 30.000 zł z tytułu odszkodowania za naruszenie zasad równego traktowania w zatrudnieniu;
- wydania zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku ZUS Rp-7;
- wydania zaświadczenia o otrzymaniu dodatku z tytułu pracy w warunkach szkodliwych za okres od 1 stycznia 1979 r. do 31 grudnia 1996 r.

Powódka w pozostałym zakresie cofnęła powództwo, na co pozwany jako likwidator wyraził zgodę.

Dowód: akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N: protokół rozprawy z dnia 25 marca 2011 r. (k. 229-230/2).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 maja 2012 r., sygn. akt IV P 892/10/N, Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie zasądził od Spółdzielni Pracy (...) w likwidacji w J. na rzecz powódki J. R. kwotę 897,51 zł tytułem wyrównania wynagrodzenia za pracę (wobec nieprawidłowo naliczonego wynagrodzenia za miesiące: styczeń 2008 r. – 82,09 zł, czerwiec 2008 r. – 160,86 zł, lipiec 2008 r. – 587,92 zł i sierpień 2008 r. – 66,64 zł) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia zapłaty, kwotę 69,14 zł tytułem wyrównania odprawy oraz kwotę 1.095 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Nakazano ponadto Spółdzielni Pracy (...) w likwidacji, aby wydała powódce zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (formularz ZUS Rp-7). Jednocześnie powództwo zostało oddalone w zakresie roszczeń o zapłatę odszkodowania za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu, zapłatę wynagrodzenia potrąconego tytułem wpłat na fundusz udziałowy w kwocie 1.391 zł, wydania zaświadczenia o otrzymywaniu dodatku za pracę w warunkach szkodliwych oraz zasądzenia wynagrodzenia ponad kwotę 897,51 zł.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie z dnia 30 maja 2012 r., sygn. akt IV P 892/10/N z uzasadnieniem (k. 7-7/2 oraz k. 333-333/2 i k. 367-368 akt związkowych o sygn. IV P 892/10/N), wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 29 listopada 2012 r., sygn. akt VI Pa 171/12 z uzasadnieniem (k. 8 oraz k. 409 i k. 416/2 akt związkowych o sygn. VI Pa 171/12), zeznania powódki (k. 147/2 czas nagrania: 00:06:51).

Pozwany B. Ł., działający poprzez Agencję (...), został powołany na likwidatora (...) Uchwałą nr 1 Walnego Zgromadzenia Przedstawicieli członków Spółdzielni Pracy (...) w J. z dnia 17 października 2008 r.

Dowód: uchwała nr 1 z dnia 17 października 2008 r. (k. 51).

Wartość księgowa majątku (...) na dzień otwarcia likwidacji wynosiła za majątek ruchomy – 38.013,26 zł, a za nieruchomy – 584.032,05 zł (budynki 449.943,72 zł i grunty 96.075,07 zł). Przychód ze sprzedaży majątku S. wyniósł 3.800.734 zł. Koszty prowadzenia likwidacji wyniosły łącznie 255.040,77 zł, a należności ze stosunku pracy – 1.704.175,83 zł. Zaspokojone zostały również podatki oraz inne należności, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, należności z tytułu kredytów bankowych oraz inne należności, tj. do Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych i Urzędu Skarbowego wpłacono 1.055.361 zł; do Urzędu Miasta w J. – 100.613,80 zł; na kredyt bankowy (...) – 199.609,40 zł; na Państwowy Fundusz Rehabilitacyjny Osób Niepełnosprawnych – 100.452 zł, na Fundusz Socjalny – 327.0000 zł i na (...) – 31 692 zł. W trakcie czynności likwidacyjnych zaspakajano wierzycieli na bieżąco do kwoty 1.000 zł, w tym poprzez kompensatę należności i zobowiązań, łącznie na kwotę 65.838,09 zł. Koszty sądowe, adwokackie i komornicze wyniosły 10.000 zł. Jednocześnie w toku likwidacji nie stwierdzono innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy oraz należności, którym przepisy prawa przyznają taką samą ochronę. Likwidacja została zakończona na „0”. Nie zaspokojone pozostały jedynie wkłady pracownicze.

Dowód: sprawozdanie finansowe likwidatora (k. 60-71), cz. zeznania pozwanego (k. 147/2, czas nagrania: 00:14:53).

W dniu 15 czerwca 2009 r., Uchwałą nr 2 Walnego Zgromadzenia Przedstawicieli Spółdzielni Pracy (...) w likwidacji w J., po przeanalizowaniu przedłożonych przez likwidatora danych, zdecydowano o zamknięciu likwidacji S. i zobowiązano likwidatora do dokonania czynności wykreślenia Spółdzielni Pracy (...) z Krajowego Rejestru Sądowego zgodnie z art. 126 § 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze.

Dowód: uchwała nr 2 z dnia 15 czerwca 2009 r. (k. 55), cz. zeznania pozwanego (k. 147/2, czas nagrania: 00:14:53).

Dokumenty likwidowanej Spółdzielni Pracy (...) zostały zarchiwizowane i są od dnia 1 czerwca 2009 r. przechowywane w Archiwum Państwowym w K..

Dowód: pismo z dnia 20 lipca 2009 r. (k. 58), protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 1 czerwca 2009 r. (k. 59), cz. zeznania pozwanego (k. 147/2, czas nagrania: 00:14:53).

Pozwany pełnił faktycznie funkcję likwidatora do dnia 23 kwietnia 2013 r., tj. do czasu kiedy spółdzielnia została prawomocnie wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego. W roku 2009 zakończył natomiast likwidację i złożył dokumenty o wykreślenie.

Dowód: wydruk z KRS (k. 57), pismo z dnia 19 czerwca 2009 r. (k. 56), cz. zeznania pozwanego (k. 147/2, czas nagrania: 00:14:53).

Pismem z dnia 29.04.2013 r. powódka wezwała pozwanego do udzielenia informacji, w którym Sądzie złożona została do depozytu suma stanowiąca zabezpieczenie jej roszczenia, a w przypadku nie uczynienia tego przez pozwanego, wezwała go do zapłaty kwoty 897,51 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 69,14 zł i 1.095 zł tytułem kosztów procesu, wszystkich w terminie do 15 maja 2013 r.

Dowód: pismo z dnia 29 kwietnia 2013 r. (k. 17).

Na rozprawie w dniu 12.09.2016 r. pozwany przedłożył wydruk z księgi wieczystej (...). Wynika z niego, że na rzecz Spółdzielni Pracy (...) w J. wpisany jest w dziale II udział w 4860/33360 części własności nieruchomości rolnej składającej się z działki ewidencyjnej nr (...).

Dowód: wydruk z księgi wieczystej nr (...) (k. 119).

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd wykorzystał znajdujące się w aktach sprawy dokumenty, w tym te zalegające w związkowych do niniejszej sprawy aktach spraw sądowych. Zostały one bowiem uznane przez Sąd za prawdziwe, jako nie budzące wątpliwości, co do ich autentyczności, sporządzone przez uprawnione ku temu podmioty w prawidłowy sposób, wyrażające stwierdzone w nich okoliczności zgodnie ze stanem faktycznym. Nie były nadto kwestionowane przez strony. Ponadto Sąd wykorzystał w całości przeprowadzony dowód z zeznań powódki oraz częściowo pozwanego w zakresie, w jakim został uznany za wiarygodny. Sąd nie dał bowiem wiary zeznaniom pozwanego w zakresie w jakim twierdził, że nie było w trakcie likwidacji długów spółdzielni, które byłyby sporne oraz że roszczenie powódki stanowiło tylko roszczenie o mobbing, czyli nie wynikało ze stosunku pracy i nie miało pierwszeństwa w kolejności zaspokojenia, jak również że sprawa powódki zakończyła się wyrokiem oddalającym, a o zaskarżeniu wyroku nie wiedział. Zeznania te bowiem pozostają w sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w tym z aktami

związkowymi o sygn. IV P 892/10/N. Pozwany brał czynny udział we wskazanym postępowaniu, złożył odpowiedź na pozew, składał pisma procesowe, w tym to z dnia 24.07.2009 r., ponadto został zawiadomiony przez Sąd Okręgowy w Krakowie o terminie rozprawy apelacyjnej (akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N k. 86 i k. 404).

Sąd zważył co następuje:

W ramach niniejszego postępowania żądanie pozwu dotyczyło kwoty 2.061 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 listopada 2012 r. do dnia zapłaty oraz nakazania pozwanemu wydania powódce zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w (...) w J..

W przedmiocie żądania wydania powódce zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w (...) w J. (formularza ZUS Rp-7) Sąd orzekł w pkt II wyroku zaocznego z dnia 24 marca 2014 r., sygn. akt VI C 488/13, który w związku z brakiem zaskarżenia stał się prawomocny. Dlatego też przedmiotem postępowania po wniesieniu sprzeciwu było jedynie roszczenie o zapłatę kwoty 2.061 zł.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że roszczenie powódki o zapłatę uzasadnione jest jedynie w części, tj. co do kwoty 897,51 zł. W tym zakresie Sąd uznał, że spełnione zostały przesłanki z art. 128 § 1 ustawy z dnia z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (tekst jednolity Dz. U. 2016 roku, Nr 21 ze zm.; dalej zwanej pr. spółdz.), zgodnie z którym po wykreśleniu spółdzielni z Krajowego Rejestru Sądowego likwidator odpowiada wobec wierzycieli spółdzielni za wyrządzone im szkody przez niedopełnienie swoich ustawowych obowiązków. Odpowiedzialność odszkodowawcza likwidatora w rozumieniu art. 128 § 1 pr. spółdz. opiera się na zasadzie winy (art. 415 k.c.). Przesłankami ogólnymi tej odpowiedzialności są: czyn niedozwolony likwidatora wyrażający się w niedopełnieniu przez niego obowiązków ustawowych związanych z pełnioną funkcją, wyrządzenie szkody wierzycielowi spółdzielni oraz związek przyczynowy pomiędzy niedozwolonym (bezprawnym) zachowaniem się likwidatora, a wyrządzoną szkodą (art. 361 § 1 k.c.). Z kolei przesłanką szczegółową aktualizującą omawianą odpowiedzialność jest wykreślenie spółdzielni (dłużnika) z rejestru i tym samym utrata przez nią bytu prawnego.

Na kwotę żadaną przez powódkę w wysokości 2.061 zł składały się: kwota 897,51 zł tytułem wyrównania wynagrodzenia za pracę, kwota 69,14 zł tytułem wyrównania odprawy oraz kwota 1.095 zł tytułem kosztów procesu, co wynikało z wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty z dnia 30 maja 2012 r., sygn. akt IV P 892/10/N. Zdaniem Sądu uzasadnione było domaganie się przez powódkę jedynie kwoty 897,51 zł.

Zgodnie z art. 125 § 1 pr. spółdz., w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonywania likwidacji (...), należności przypadające od spółdzielni zaspokajało się w następującej kolejności:

- 1) koszty prowadzenia likwidacji;
- 2) należności ze stosunku pracy i należności, którym przepisy prawa przyznają taką samą ochronę jak należnościom ze stosunku pracy, oraz odszkodowanie z tytułu uszkodzenia ciała, wywołania rozstroju zdrowia lub pozbawienia życia, w tym również odszkodowanie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych;
- 3) podatki i inne należności, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, oraz należności z tytułu kredytów bankowych;
- 4) inne należności.

Z kolei stosownie do § 2 powołanego przepisu, o ile należności nie były jeszcze wymagalne lub są sporne, kwoty potrzebne na ich pokrycie powinny być złożone do depozytu sądowego.

W ocenie Sądu pozwany naruszył powyżej wskazany obowiązek ustawowy poprzez zaniechanie złożenia spornej kwoty do depozytu sądowego. Za sporną kwotę uznać należało kwotę dochodzoną przez powódkę w ramach postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w Wadowicach, a następnie Sądem Rejonowym dla Krakowa - Nowej

Huty, pod sygn. akt IV P 892/10/N. Likwidator już od momentu otrzymania odpisu pozwu wiedział o roszczeniu dochodzonym przez powódkę w przedmiocie żądania zapłaty co prawda wyższej kwoty, ale dotyczącym wynagrodzenia za pracę. Ponadto żądanie jej zapłaty zostało zgłoszone już w piśmie inicjującym wskazane wyżej postępowanie, tj. dnia 07.10.2008 r., a nie dopiero, jak twierdzi pozwany, na jego dalszym etapie. Faktem jest, że żądanie powódki w toku postępowania było kilkakrotnie modyfikowane, niemniej jednak żądanie zapłaty wynagrodzenia za okres od 1 lutego 2008 r. do 30 września 2008 r. pozostawało niezmiennie. Pozwany uznał żądanie jedynie w części, tj. co do wynagrodzenia za miesiąc sierpień i wrzesień 2008 r., niemniej jednak winien zabezpieczyć pozostałą kwotę poprzez złożenie jej do depozytu sądowego.

W dalszej kolejności zauważenia również wymaga fakt, że zgodnie z art. 125 § 1 pr. spółdz. należności przypadające od spółdzielni zaspakajane są w odpowiedniej kolejności, a należności ze stosunku pracy znajdują się na drugim miejscu, przed należnościami wynikającymi z podatków i innych pozostałych należności. Jak wynika natomiast ze Sprawozdania Finansowego Likwidatora, które zostało złożone w dniu 15 czerwca 2009 r., zaspokojone zostały zobowiązania względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Urzędu Skarbowego, Urzędu Miasta K. i innych, podczas gdy zgodnie z powoływanym przepisem powinny one zostać zaspokojone w dalszej kolejności, po wynagrodzeniu za pracę. Zatem na zaspokojenie wynagrodzenia powódki środków finansowych nie powinno zabraknąć, jak wskazał to pozwany w piśmie z dnia 24.07.2009 r., w którym poinformował Sąd Rejonowy w Wadowicach, że nie ustanowiono depozytu sądowego na zabezpieczenie należności spornych, ponieważ w trakcie zaspokajania wierzytelności innych, co do których między innymi ustanawia się depozyt należności spornych, zabrakło pieniędzy, a należność sporna J. R. była do zaspokojenia w ostatniej kolejności (akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. IV P 892/10/N k. 86). Pozwany mógł mieć wątpliwości, co podnosił w swoich zeznaniach, odnośnie złożenia do depozytu sądowego wysokich kwot, dochodzonych przez powódkę tytułem odszkodowania za nierówne traktowanie w zatrudnieniu, nie powinien mieć on jednak wątpliwości co do konieczności zabezpieczenia należności wynikających z tytułu wynagrodzenia za pracę. Pozwany miał świadomość, że należności niewymagalne lub sporne należy złożyć do depozytu sądowego, co sam przyznał podczas składania zeznań.

W ramach niniejszego postępowania spór koncentrował się na tym, czy pozwany likwidator naruszył przewidziany w art. 128 § 1 prawa spółdzielczego obowiązek ustawowy, a jeżeli tak, to jaki i czy naruszenie takie nastąpiło z winy likwidatora. W ocenie Sądu zrealizowane zostały przesłanki pozwalające na przyjęcie odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Spółdzielnia została wykreślona z rejestru, co spowodowało utratę przez nią bytu prawnego. Pozwany nie dopełnił obowiązku ustawowego związanego z pełnioną funkcją, a wynikającego z art. 125 § 2 pr. spółdz. Kwota żądana przez powódkę tytułem zaniżonego wynagrodzenia w ramach postępowania o sygn. IV P 892/10/N powinna zostać złożona do depozytu sądowego jako sporna, o czym pozwany wiedział składając w dniu 15 czerwca 2009 r. sprawozdanie z likwidacji, a czego nie uczynił. Poprzez brak złożenia dochodzonej przez powódkę kwoty do depozytu sądowego i zakończenie likwidacji S. pozwany uniemożliwił powódce uzyskanie zasądzonej wyrokiem sądowym sumy 897,51 zł, wyrządzając jej tym samym, jako wierzycielowi spółdzielni, szkodę. Bezprawne zaniechanie działania przez pozwanego pozostaje w związku przyczynowym z wyrządzoną szkodą. Nie zmieniała tego faktu okoliczność, że odnalazł się majątek, którego już po zakończeniu likwidacji i wykreśleniu S. z Krajowego Rejestru Sądowego, współwłaścicielem w udziale pozostaje nieistniejący podmiot (wydruk z księgi wieczystej (...), k. 118 i nas.). Nie ma bowiem możliwości prowadzenia egzekucji z tego majątku co do podmiotu który nie istnieje. Co prawda zgodnie z przepisem art. 25e ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym majątek ten nabył nieodpłatnie z mocy prawa Skarb Państwa, niemniej jednak z nabytego mienia ponosi on odpowiedzialność za zobowiązania podmiotu wykreślonego z rejestru, czyli (...) w likwidacji w J.. W niniejszej sprawie badana jest natomiast odpowiedzialność, nie S., lecz odpowiedzialność osobista jej likwidatora – pozwanego w niniejszej sprawie. Przesłanki tej odpowiedzialności zostały natomiast wypełnione, co Sąd wyjaśnił powyżej.

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. w zakresie kwoty 69,14 zł tytułem wyrównania odprawy oraz kwoty 1.095 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, uznając, że żądanie odprawy w ramach postępowania o sygn. akt IV P 892/10/N zostało zgłoszone przez powódkę dopiero w piśmie z dnia 12.10.2010 r. (akta związkowe Sądu Rejonowego dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie o sygn. akt IV P 892/10/N k. 157), natomiast zasądzenie kosztów nastąpiło

dopiero w wyroku z dnia 30 maja 2012 r., zatem w obu przypadkach już po złożeniu sprawozdania i zakończeniu likwidacji przez pozwanego, który wówczas już w żaden sposób nie mógł zabezpieczyć żądanej kwoty, nie posiadając już na ten cel środków finansowych. W tym zakresie roszczenie powódki nie było zasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

W przedmiocie uzasadnienia w zakresie odsetek wskazać należy, że Sąd zasądził odsetki ustawowe (również od dnia 01.01.2016 r.), zgodnie z żądaniem pozwu, wobec braku modyfikacji powódki w tym zakresie, przy czym co do wymagalności żądania odsetkowego nie sposób było przyjmować jako datę początkową datę uprawomocnienia się wyroku w sprawie do sygn. akt IV P 892/10/N, bowiem wyrok ten został wydany przeciwko (...) w likwidacji w J., a nie przeciwko pozwanemu. Skoro zatem termin spełnienia wierzytelności przez pozwanego nie był ustalony, zastosowanie znajdował przepis art. 455 k.c. Świadczenie powinno być zatem spełnione przez pozwanego niezwłocznie po wezwaniu dokonanym przez wierzyciela. Pozwany został wezwany do zapłaty dochodzonej pozwem kwoty pismem z dnia 29.04.2013 r. w terminie do dnia 15 maja 2013 r., zatem dopiero dnia kolejnego, tj. od dnia 16.05.2013 r. zobowiązanie stało się wymagalne i od tego momentu do dnia zapłaty należą się odsetki.

Wobec powyższego, na podstawie powołanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w pkt II i III wyroku, uchylając uprzednio, o czym orzekł w pkt I sentencji, wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Wadowicach VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Suchej Beskidzkiej z dnia 24 marca 2014 r., sygn. akt VI C 488/13 w zakresie pkt I, III i IV (wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu), zgodnie z treścią art. 347 zd. 1 k.p.c., który stanowi, że po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Jeżeli chodzi o koszty rozprawy zaocznej i sprzeciwu, to stosownie do art. 348 k.p.c., ponosi je pozwany, choćby następnie wyrok zaoczny został uchylony, chyba że niestawiennictwo pozwanego było niezawinione lub że nie dołączono do akt nadesłanych do sądu przed rozprawą wyjaśnień pozwanego. Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że niestawiennictwo pozwanego było niezawinione, zatem winien on ponieść koszty rozprawy zaocznej i wniesienia przez siebie sprzeciwu.

O kosztach Sąd orzekł w pkt IV wyroku, w oparciu o art. 100 zd. 1 k.p.c., który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Na koszty niniejszego postępowaniałożyły się zarówno po stronie powódki jak i pozwanego – koszty zastępstwa procesowego wysokości po 600 zł, które obliczono na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Powódka poniosła ponadto koszty opłaty od pozwu w wysokości 104 zł. Powództwo zostało uwzględnione w 43,55 %. Ostatecznie winna zatem powódka zostać obciążona kosztami postępowania w kwocie 348,30 zł (617 zł x 56,45 %), natomiast koszty obciążające pozwanego winny wynieść 313,99 zł (617 zł x 43,55 % + 104 zł x 43,55 %). Wobec powyższego Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego wskazaną kwotę 34,31 zł (348,30 zł – 313,99 zł) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania, zgodnie z wynikiem postępowania w sprawie.

SSR Rafał Kucharzyk